

LBRIS

We know
books

ALEXANDRA GARIBAL

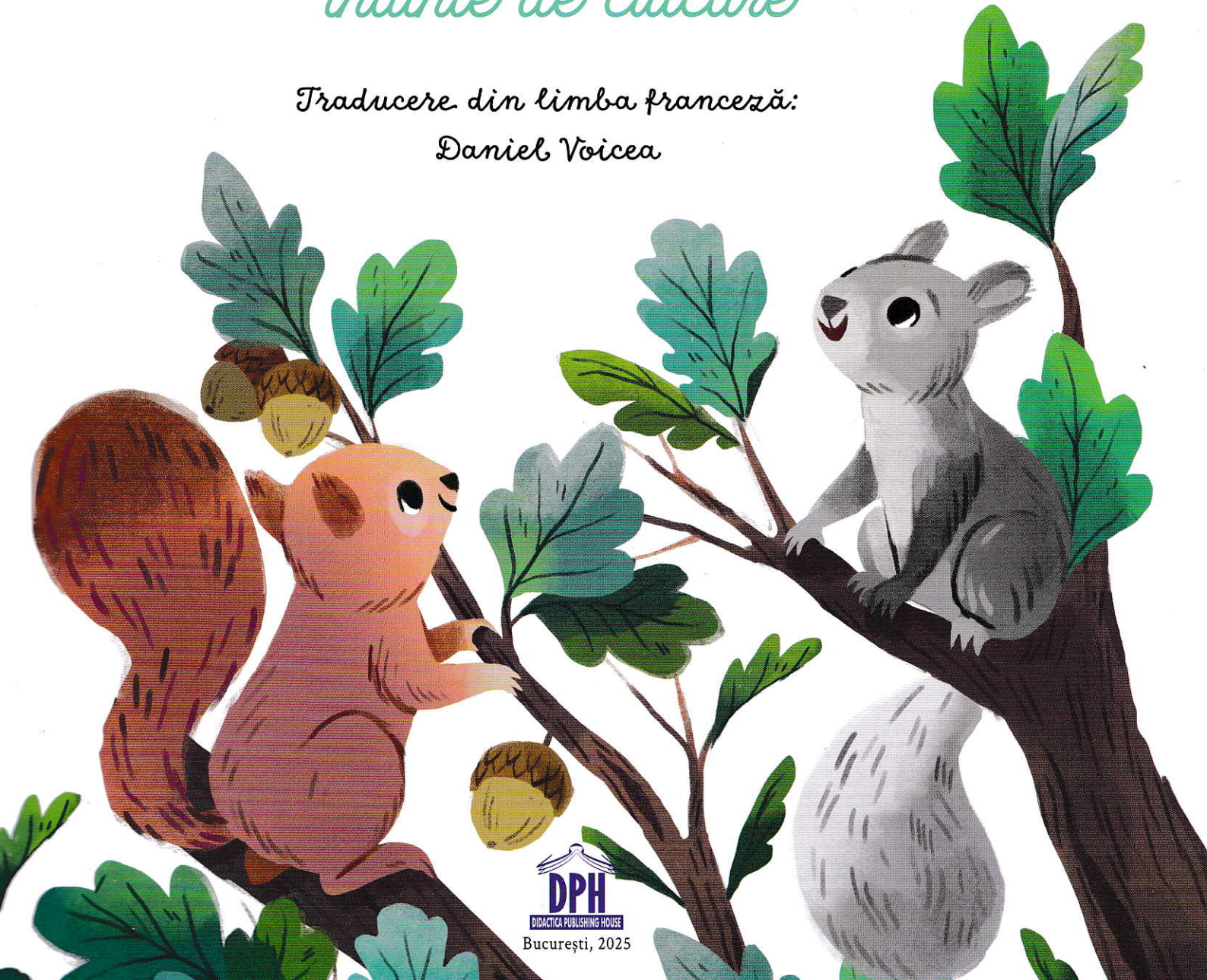
KATHRYN SELBERT

Comoara dintre nori

*și alte povești de citit
înainte de culcare*

Traducere din limba franceză:

Daniel Voicea

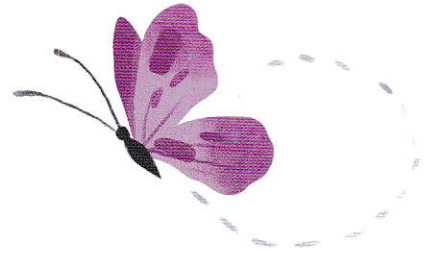

DPH
DIDACTICA PUBLISHING HOUSE

București, 2025

Cuprins

Cel mai frumos cadou pentru Bunicul Șoricel

~ 5 ~

Micuța Cărtiță urcă la bord

~ 15 ~

Ce surpriză, mică sămânță!

~ 25 ~

Comoara dintre nori

~ 35 ~

Perlin și prietenul său pe viață

~ 45 ~

Un parfum de bucurie în pădure

~ 55 ~

*Cel mai frumos cadou
pentru Bunicul Șoricel*

L

ia de naștere a Bunicului Șoricel se apropie cu pași repezi și fiecare dintre micuții șoricei vrea să-i ofere cel mai frumos cadou.

Cocoțați în vârful unei căpițe de fân, Poncho, Vișinica și Crenguța se frământă în căutarea unei idei.

— Pentru Bunicul trebuie un cadou extraordinar, spune hotărât Poncho.

— Da, ceva de neuitat, de care să-și amintească toată viața! adaugă Vișinica.

— O idee care să strălucească și să sclipească... o idee magică, murmură Crenguța.

Poncho, cel mai mare dintre șoricei, aduce un catalog gros. Îl răsfoiesc împreună.

— O ceașcă decorată cu flori, ca să-și bea ceaiul de păpădie? O carte mare despre plante sălbatice? Sau poate o furnică de companie?

— Dar noi n-avem bani ca să cumpărăm așa ceva! exclamă Vișinica. Mai bine am confecționa noi cadoul...

Șoriceii tac o clipă. Le-ar plăcea atât de mult să-și răsfete bunicul! Dar să găsească o idee bună pare mult mai complicat decât crezuseră. Poncho, Vișinica și Crenguța cad pe gânduri.

După câteva minute, Poncho se ridică brusc în picioare.

— Știu! Am o idee!

— Da, și eu la fel!
aplaudă Vișinica.

Cei doi șoricei dispar în grabă, lăsând-o pe Crenguța în urmă, cam necăjită.

Poncho țopăie vesel spre câmpul plin de flori și de culori.

— Bunicul va fi tare mulțumit! fredonează el, culegând de ici-colo câteva violete, spice de grâu și alte câteva margarete.

— Oh, e frumos, Poncho! exclamă Crenguța, ajungându-i din urmă. E pentru Bunicul?

— Da! răspunde șoricelul. Pregătesc o coroniță de agățat la ușa vizuinii lui. Așa, de fiecare dată când va intra, se va gândi la mine.

— Ce idee bună! murmură iarăși Crenguța.

În timp ce Poncho își împletește coronița, Crenguța se plimbă prin apropiere. La un moment dat, deschide pe furiș un borcan și strecoară înăuntru câțiva viermi.

— Ce vrei să faci cu ei? întrebă Poncho, ridicându-și nasul din lucrarea lui. Viermii ăștia sunt toți gri și nici nu arată prea drăguț!

Crenguța se înroșește ca un mac, din vârful lăbuțelor până în vârful năsucului. Fără să scoată o vorbă, se îndepărtează încetișor și se grăbește să i se alăture Vișinicii.

Cât despre Vișinica, ea este foarte implicată. Pregătește un sufleu cu trei feluri de brânză – un preparat sofisticat, pe care Bunicul Șoricel îl adoră în mod deosebit.

— Trei boabe de piper... șase albușuri bătute spumă... un strop de smântână și brânză fărâmițată, șoptește ea concentrată.

— Hei, Vișinica! șușotește Crenguța, ca să nu o încurce. Pot să te ajut?

— Ah, da! zâmbește Vișinica. Chiar am nevoie de ajutor la suflat. Începem? Unu, doi, trei! *Pfffffffffffff!*

Cele două șoricuțe suflă cu toată puterea. Aluatul se aerează și începe să crească... și să tot crească... până pare că va ajunge la tavan.

— Mulțumesc! aplaudă Vișinica. Sufleul meu este perfect! Nu mai rămâne decât să-l dau la cuptor!

Cât timp sufleul se coace, șoricuțele așteaptă afară. Vișinica se odihnește, mulțumită de munca ei, în timp ce Crenguța mai adună câțiva viermișori, pe care-i pune în borcanul ei.

— Bleah, viermii tăi sunt lipicioși și neapetisanți, Crenguța! Sper că nu te gândești să-i dai Bunicului! râde Vișinica.

Crenguța se bâlbâie puțin, ca și cum ar vrea să spună ceva. Apoi, fără să rostească vreun cuvânt, ia borcanul și se îndepărtează tiptil.

A doua zi e ziua cea mare: ziua de naștere a Bunicului Șoricel! Toți șoriceii se adună în jurul lui.

Cu brațele pline de buchete multicolore, desene minunate, colecții de petale și ierbare cu o mie de parfumuri, Bunicul Șoricel este foarte răsfățat.

— Oh! Atâtea daruri! Vă mulțumesc, dragii mei! strigă el, cu ochii sclipind de bucurie.

Emoționat și impresionat, Bunicul Șoricel își strânge nepoții la piept, unul câte unul. Totuși, o șoricică rămâne retrasă, lipită de pachetul ei învelit stângaci, cu hârtie boțită și cu panglică încălцитă.

Vișinica îl trage de cot pe Poncho și șoptește:

— Ce-o fi pregătit Crenguța? De ce nu îndrăznește să-i dea pachetul?

Apoi, întorcându-se spre Crenguța, adaugă:

— Du-te și oferă-i cadoul tău!

Crenguța șoptește atunci cu o voce firavă, aproape stinsă:

— Putem să suflăm în toate lumânările din vizuină, vă rog?

Poncho zâmbește.

— Vrei să stăm pe întuneric? Ca să nu-ți vedem cadoul?

Intimidată, Crenguța nu răspunde.

Atunci... *fffft!* Șoriceii sting luminile. Vizuina se cufundată într-o beznă adâncă.

Orbecăind, cu grijă, Bunicuțul Șoricel deschide pachetul oferit de Crenguța.

Șoricica îl legase atât de strâns, încât îi ia mult timp să desfacă hârtia.

Când, în sfârșit, reușește, toți șoricicii își țin răsuflarea.

Bunicul Șoricel ține în mâini un borcan plin de stele minuscule – viermi lucitori! Ochii șoricicilor scânteiază de încântare.

— Ce frumos e! murmură mai multe voci.

— Este într-adevăr minunat! aplaudă alții, cu inima bătând.

— ESTE ÎNTR-ADEVĂR PREA FRUMOS! izbucnesc toți deodată, cuprinși de bucurie, făcând-o pe micuța Crenguța să roșească de emoție.

Astăzi este ziua de naștere a Bunicului Șoricel și toți șoricelii i-au oferit o mulțime de cadouri frumoase. Dar cel mai deosebit, cel de care fiecare își va aminti întreaga viață... este cadoul Crenguței: un cadou magic, care face ochii să sclipescă și inima să tresalte.

